

Ljubivoje Ršumović

POEZIJA

OVE PESME NE VREDE NI
PREBIJENE PARE DOK IH NE PROČITAŠ.
MRTVA SLOVA NA PAPIRU.
ALI, ONO ŠTO OSTANE U TEBI
POSLE ČITANJA (NEKA SLIKA,
NEKA IGRA, NEKA MUZIKA), TO
JE NJIHOVA VREDNOST.

AKO NE OSTANE NIŠTA –
OPET NIŠTA.

IZVINI NA SMETNJI.

MA ŠTA MI REČE

SMEŠNA PRAŠUMA

*Bakulji
Ludom Indijancu*

UTORAK VEČE MA ŠTA MI REČE

U Novom Sadu svanulo veče
Ma šta mi reče
Južna Morava uzvodno teče
Ma šta mi reče
Na svakom drvetu klikeri zveče
Ma šta mi reče
U Štipu meče uštipke peče

Ma šta mi reče
U brzom vozu šišali kozu
Ma šta mi reče
I kao treće
Zemlja se večeras ne okreće
Niti šta radi
Niti spava
Zemlja večeras zabušava

Ma šta mi reče

DR

Miš je dobio grip
Pa je seo u džip
I prevalio put dugačak
Da ga pregleda dr Mačak

Doktor pacijenta štipnu
Pacijent nešto zucnu
Doktor mu leđa pipnu
Zatim ga u čelo kucnu

SA MOJE TAČKE GLEDIŠTA
NIJE TI NIŠTA

To kaza
Pa ga smaza

TELEFONIJADA

Na širokom carskom drumu
Što preseca prašumu
Sreli su se
Beli slon

I jedan crni telefon

HALO

Reče beli slon

HALO

Reče telefon

KO JE

Pita beli slon

KO JE

Pita telefon

Ni komandir šumske straže

Nije znao da mi kaže

Da l' slon telefonira

II telefon – slonira

SMEŠNA PRAŠUMA

U prašumi

U toj zbrci

Nestali su lavu brci

Dok je malo dremao

Dok se za lov spremao

Pre no što je đipio

Neko mu ih zdipio

Kako bruku da sakrije

Ćosavo mu lice

Svima priča da se brije

Kod šašavog brice

Pa mu kao brica

Smako brke s lica

OVO JE PESMA O KRALJU

Ovo je pesma o kralju
Koji je voleo pralju
U ono viteško doba
Kad se volelo do groba

Bilo je kod tog kralja
Mnogo dobrih detalja
Te zlatna dvorska halja
Te kruna od koralja

Al pralja nije princeza
Ona srce zaveza
Sa sedam čeličnih reza
U sedam jakih kaveza

Kralj baci krunu i presto
Što nije činio često
Prošeta do jedne vode
Gnjurnu se i tako ode

ZAMISLITE ZEMLJU SRBIJU

Zamislite zemlju Srbiju
u Srbiji selo Slovac
U Slovcu živi Vukola
Najveći lovac

Kad Vukola krene da lovi
Povede i svoje kerove
Ljuta panika hvata
Velike i male zverove

Sasvim opuste pećine
I šuma osiromaši
Jer Vukola samo puca
A nikako da promaši

Kad Vukola ide da lovi
On je zaista divljačan
Inače je dosta zabavan
Čak i privlačan

BIO JEDNOM JEDAN PETAR

Bio jednom jedan Petar
Šnajder moler i tapetar
Sekretar za južni vetar
Nosio je uvek metar
Uza se

Merio je avione
Bombone i luftbalone
Primadone i salone
Pa i svoje pantalone
Niza se

Imao je Petar stila
Cipele od krokodila
Košulju od roze tila
Sa flekama od mastila
Uza se

Imao je zbilja dara
Pravio je kvar do kvara
Voleo je sok od nara
Al najviše da odmara
Niza se

LEVOJ CIPELI

Levoj cipeli
Rekla desna
Da je tesna

Desnoj cipeli
Odgovoria leva
Da ne zeva

BILA JE DEVOJKA MARA

Bila devojka Mara
Kći Sime obućara
Imala bluzu roze
I dve čarobne poze
Za slikanje

Jedna je poza bila
Nežna ko čista svila
Sa ručicom na vezu
Najlepša poza u srezu
Za slikanje

Druga Marina poza
Zvala se "Slatka nervoza"
Mara na prozoru čeka
Dragana iz daleka
Za slikanje

Otkad se udala Mara
Za Đuru slastičara
Radi na točenju boze
Pa joj nije do poze
Za slikanje

BEGUNCI OD KUĆE

Begunci od kuće
Ne biraju sredstva
Oni samo sede
I smišljaju bekstva

Na sve strane sveta
U sva lepa mesta
Mogu ako hoće
Da se smeste smesta

Kad čujete negde
Da škripuću šljunci
Budite sigurni
To beže begunci

Samo da se sklone
U vatru u vodu
Ali van okvira
U neku slobodu

PERTLA SE NAMRTVO VEZALA

Pertla se namrtvo vezala
Pa se noga iznaprezala
Čak se i ruka trsila
Da bi pertlu razmrsila

Kuka stopalo
ŠTA ME SPOPALO
ODOH MEĐU ARAPE
GDE NE NOSE NI ČARAPE

Stvarno je najbolje dići nos
Pa ići bos

IZA PRVOG UGLA

Iza prvog ugla
Neki đavo čuči
Neka muka čeka
Da čoveka muči

Iza prve gore
Pa u drugoj gori
Čeka neka mora
Da čoveka mori

Na životnom putu
Pa iza krivine
Čeka neka briga
Da čoveka brine

Tamo gde u travi
Cveta ljutić žuti
Čeka neka ljutnja
Da čoveka ljuti

Kad bi čovek znao
Za sve što ga čeka
Ne bi se ni rado
U vidu čoveka

Već bi bio ptica
Ili vredna pčela
Ili samo bagrem
Negde na kraj sela

A MAZE TATINE

Mamine maze
Na čistoću paze
A tatine maze
Na čistoću gaze

Mamine maze
Jedu dok je taze
A tatine maze
Razbijaju vase

Maze mamine
Piju sok od maline
A maze tatine
Piju batine

ODANOST JE PSEĆA

Odanost je pseća
Od ljubavi veća

Kad reži i laje
Ne pitaj ga šta je

Pre će u grob leći
Nego li ti reći

Njemu je u svesti
Kako će ujesti

UZEO SAM HARTIJU I OLOVKU

Uzeo sam hartiju i olovku
I nacrtao mišolovku
U mišolovci parče sira
I još jedno parče sira
Da miš može da bira

Oko sira sam nacrtao čamac
U čamcu upalio sveću
Da miš bolje vidi mamac
Da ne kaže NEĆU

Ali čim sam nacrtao miša
Počela je da pada kiša

Celu je hartiju skvasila
Sveću ugasila
Nije se skrasila
Dok miša nije spasila

KAD NE VODI KERA

Kad ne vodi kera
Lovac duplo zvera

Zveri za to vreme
Umiru od treme

JEDNA OVCA SIVA

Jedna ovca siva
U bazenu pliva

Jedan hrabri slon
Trči maraton

Jedan poljski cvet
Igra rukomet

Jedno ptice golo
Voli vaterpolo

Jedan ljuti ris
Obožava klis

Jedan žuti nar
Pao u bunar

GAJITE PATKE

Dok zvezde sjaje
Patka nosi jaje

Dok vetar duva
Patka jaje čuva

Kad izleže pače
Voli ga još jače

Gajite patke
Zaista su slatke

KAD BI MI NEKO REKAO

Kad bi mi neko rekao
Kako je život stekao
Kojim je parama platio
Pošto bi ga vratio

Kad bi mi neko rekao
Kako je vazduh stekao
Kome je pisma pisao
Da moli da bi disao

Kad bi mi neko rekao
Kako je sunce stekao
Kojim se smehom smejao
Da bi se džabe grejao

Kad bi mi neko rekao
Kako je vodu stekao
Na kojim je mukama bio
Da bi besplatno pio

Kad bi mi neko rekao
Kako je zemlju stekao
Kome je dušu prodao
Da bi po zemlji hodao

Kad bi mi neko rekao
Kako je majku stekao
Kojim je nebom kružio
Da bi oca zaslužio

OVO JE VREME ČUDA

Ovo je vreme čuda
Ujaci padaju s duda

Tu oko Gore Fruške
Stričevi padaju s kruške

Život je jedna farsa
Tetke padaju s Marsa

Svi znanci i svi stranci
Možda su padobranci

DOSADNO MI JE

DOSADNO MI JE DA BUDEM KRALJ
Reče kralj i skoči udalj
HOĆU DA BUDEM NEŠTO DRUGO
BAR CAR

UREDIĆEMO TU STVAR
Reče mu glavni ministar
DOBICEŠ ODMAH CARSKI PRESTO
I SVE RESTO
ŠTO IDE UZ PRESTO

DOSADNO MI JE DA BUDEM CAR
Reče car i napravi dar-mar
HOĆU DA BUDEM NEŠTO DRUGO
BAR KONOBAR

UREDIĆEMO TU STVAR
Reče mu glavni sekretar
DOBICEŠ ODMAH KELNERSKO ODELO
POLA CRNO
A POLA BELO

DOSADNO MI JE DA SLUŽIM GOSTE
Reče konobar NEKA OPROSTE
HOĆU DA BUDEM NEŠTO DRUGO
BAR PUTAR

UREDIĆEMO TO KO OD ŠALE
Reče mu glavni šef sale
DOBICEŠ ODMAH ZASEBAN PUT
DONEKLE NASUT
ODNEKLE ŽUT

DOSADNO MI JE KAMEN DA TUCAM
Reče putar OD MUKE PUCAM
HOĆU DA BUDEM NEŠTO DRUGO

BAR – VLADAR

E PA SAD JE DOSTA reče Kosta
Glavni čistač kamenog mosta
GDE SI VIDEO ŠAKO JADA
DA PUTAR NEKOM
ZEMLJOM VLADA

LJUDI VIŠE NE ŽIVE U BRIZI

Ljudi više ne žive u brizi
Ko nema u glavi ima u knjizi

Svi ljudi zajedno znaju sve stvari
Knjiga glavu čuva šubara je kvari

U SAMOĆI

U samoći
Sreća nam se ruga
Nema ništa
Bez najboljeg druga

Drug će drugu
Da ublaži tugu
Drug drugove
U svatove zove

PUĆI ĆU OD SMEJALICE

Pući ću od smejalice
Kad čujem za grejalice
I šporete na struju

Kuća bez dimnjaka je kao šator
I samo onaj ko je mator
Kao penzionisani navigator
Greje se uz radiator

I to mi je neka kuća jaka
Bez pramena dima iz odžaka

BIO JEDNOM JEDAN VUK

Bio jednom jedan vuk
I bio je zbilja dobar
Miran kao mrtvi muk
Pitom kao neki sobar

Za to niko nije znao
Mislili su da je zao

Imao je divne želje
Divno srce u grudima
Želeo je prijatelje
Među psima i ljudima

Za to niko nije znao
Mislili su da je zao

Voleo je čak i ovce
Pa i one jarce muške
Nije znao ni za lovce
Ni za zamke ni za puške

Za to niko nije znao

Mislili su da je zao

Pošao je da im kaže
Da ne može tako više
Videše ga neke straže
Opališe i ubiše

Nikom nije bilo žao
Mislili su da je zao

GLAVA MI U TORBI

KO DVE PTICE

Ko grlice
Gladne mi vilice

Ko dva kosa
Lete ispod nosa

Ko dve laste
Apetit im raste

Ko dve vrane
Hoće da se hrane

Ko dva čvorka
Traže jela gorka

Ko par šljuka
Samo da se kljuka

Ko dve sove
Čak i noću love

Ko dva supa

Samo da se njupa

Ko dve rode
Posle traže vode

Ko par pliski
Pile bi i whisky

Ne znam šta je
Gde im sve to staje

GLAVA MI U TORBI

Glava mi u torbi
Apetit u menzi
Uživam u čorbi
To sa tim u vezi

Mleko je piće
Što jača mišiće

Mnogo volim slano
Kiselo i ljuto
Mlado pohovano
Gorepomenuto

Jedite testo
I mnogo i često

Na šporetu šerpa
Paprike se lome
Lepa šargarepa
Međutim dabome

Jedite puter
Dok vozite skuter

Zubi mi ne trnu
Volim kafu belu

Pio bih i crnu
Tako u načelu

JEDANPUT U PARIZU

Jedanput u Parizu
Na Monmartru
Il' blizu
Videh lepu markizu
BONJOUR MADAME

Prošli put u Milanu
Sve je išlo
Po planu
Sreo sam Julijanu
BONGIORNO BELLA

Tako na Gibraltaru
U jednom liftu
Nađoh groficu Maru
BUENOS DIAS SEÑORA

Onomad u Londonu
Sve beše
Po bontonu
Cveće za primadonu
GOOD MORNING LADY

Čak na Peloponezu
U kadifi
Da l' vezu
Sretoh grčku princezu
KALIMERA SAS KIRIA

Prekjuče u životu
U svom selu
Na plotu
Nađoh protestnu notu
STIGO JE PROBISVET

NEKA STISKA

U okolini Skoplja
Bave se bacanjem koplja
Ta ljubav žarka
Možda im je ostala od Kraljevića Marka
A možda im je bacanje koplja
Trening za vezivanje snoplja

U okolini Slankamena
Bacaju kamena s ramena
Ta ljubav teška
Možda je istorijska greška
A možda je nekoliko gamena
Uvelo modu bacanja kamena

U okolini Siska
Bave se bacanjem diska
Ta ljubav preterana
Možda im je ostala od Kulina Bana
A možda im je došla neka stiska
Pa se bave bacanjem diska

U okolini Niša
Bave se bacanjem slatkiša
Javite niškom kapitenu
Ne mora se bacati po svaku cenu
Ima još atletskih grana
Slatkiši su sportska hrana

ČOBANIN SAM U SELU

Imam jednu kokošku
Koja zna da broji

Svršila je fakultet
Ali ne znam koji

Imam jednog vola
Koji vuče kola
Svršio je gimnaziju
Al' je osto lola

Imam jedno prase
Koje stalno gudi
Svršilo je zanat
Kod muzičkih ljudi

Imam jednu ovcu
Koja mnogo bleji
Svršila je travu
U jednoj aleji

Čobanin sam u selu
A nemam ni platu
Voleo bih da sam negde
Na nekom zanatu

Kad je zanat obdaren
Lako je za hranu
Radio bih ceo dan
U nekom dućanu

REKOŠE MI BUDI PEKAR

Rekoše mi budi pekar
Ili mlekar
Biću pekar
Al' ispadoh pravi prasac
Nisam znao šta je kvasac

Rekoše mi budi kuvar
Nos u duvar
Biću kuvar

Al' ni to me nije htelo
Zagore mi prvo jelo

Rekoše mi budi lovac
Dadoh novac
Biću lovac
Lovio sam oko Šapca
Ulovio jednog vrapca

Rekoše mi budi šuster
Pade luster
Biću šuster
Nešto mi se gorko zbililo
Ubode me oštro šilo

Rekoše mi budi džokej
Okej okej
Biću džokej
Izdade me i tu sreća
Padoh s konja kao vreća

JEDNOM KAD ME ZVAO RAK

Jednom kad me zvao rak
Zvao rak
Na svečani doručak
Doručak
Plivao sam u cik-cak
U cik-cak
Al mi pobeže za dlak
Že za dlak

Ja mu rekoh O RAČE
DORUČAK NAM IZMAČE
OSTADE NAM PLIVANJE
JEDINO UŽIVANJE

Jednom kad je cvao mak
Cvao mak

Zacvileo moj stomak
Moj stomak
GDE JE ONAJ RUČAK LAK
RUČAK LAK
TU ŠTO BEŠE NADOMAK
NADOMAK

Ja mu rekoh STOMAČE
RUČAK NAM SE OMAČE
PREMALO SMO RADILI
DA BISMO SE SLADILI

Jednom kad je pao mrak
Pao mrak
Ja obukoh crni frak
Crni frak
I krenuh na sveži zrak
Sveži zrak
Da s večerom sklopim brak
Sklopim brak

Rekoše mi UJAČE
VEČERA TI UMAČE
NAŠLA BOLJA PIĆA
I LEPŠEG MLADIĆA

Posle kad je prošo voz
Prošo voz
Ja sam bio gladan skroz
Gladan skroz
Tražio sam QUEL'QUE CHOSE
QUEL'QUE CHOSE
Igrao sam na taj loz
Na taj loz

Rekoše mi ČOVEČE
SVRATI OPET DOVEČE
AKO BUDEŠ DOBAR GOST
NAĆI ĆE SE NEKA KOST

JEDNOGA DANA

Jednoga dana
Pre sedam dana
Srelo se sedam
Gotovana

Prvi gotovan
Naočit mlad
Sede pa reče
PREZIREM RAD

Drugi gotovan
Nemade kud
Dodade na to
PREZIREM TRUD

Treći gotovan
Leže pod dud
NEK RADI ONAJ
KO JE LUD

Četvrti brzo
Pronađe hlad
IMA VREMENA
JOŠ SAM MLAD

Peti gotovan
Već je spavao
Šesti ni glasa
Nije davao

Sedmi je sedeo
Budan i jadan
I ponavljao
JA SAM GLADAN

O SVETO NEBO
O MOĆNE SILE
BACITE JEDNO
PEČENO PILE

Uto se javi
Gavran sa grane
NE DAJEM NIŠTA
ZA GOTOVANE

DOSTA JE BILO
MUFTE DAVANJA
PROŠLO JE VREME
IZMOTAVANJA

PLAVI KAKTUS I KLEKINJE

Neprijatelj neprijatelju

Plavi kaktus i klekinje
Samleću te u mekinje

Mada imaš gadnu njušku
Poješću te kao krušku

Neće biti grdna šteta
Sejaću te bez rešeta

Jašem dobro pucam često
Mesiću te kao testo

Mada šerif ima značku
Prebiću te kao mačku

Laje kojot iza gloja
Ubiću u tebi boga

Obavesti svoje znance
Seckaću te u rezance

Tu gde ti je glava glupa
Napraviću osam rupa

Nem' razloga da te lažem

Ko pitu ću da te smažem

Imam koltove od srebra
Da ti bušim tvoja rebra

Mogu stati pa birati
Kuda ću te prosvirati

Žao mi je jasnog metka
Jer si ružan kao četka

PONAŠAM SE POPUT PAŠE

Ponašam se poput paše
Svi se samo mene plaše
Dosta mi je ove slave
Priznanja će da me smlave

To miš reče ispred mačke
Pa pobeže naglavačke

Dosta mi je veličine
I svega što hrabri čine
Hoću malo da se bojim
Da osetim da postojim

Reče mačka ispred kera
Pa pobeže u dva smera

Šta mi treba da se prsim
Drugima račune mrsim
Hoću straha da me drma
Da se tresem iza grma

To pas reče ispred lava
Pa odmagli ko mećava

Pogledajte ovo lice
To je lice kukavice

Poručite svima našim
Rešio sam da se plašim

To lav reče ispred lovca
Sav pokunjen kao ovca

GNJAVI ME TEČA

Gnjavi me teča
Gnjavi me tetka
Gnjavi me češalj
Mašna i četka

Gnjavi me brica
Koji me brije
I brat od strica
Koji me bije

Gnjavi me mačka
Kad lovi miša
Gnjavi me mokro
Kad pada kiša

Gnjavi me ujak
Gnjavi me ujna
Ujak je širok
Ujna je bujna

Gnjavi me mama
Gnjavi me tata
Svi samo mene
A niko brata

Gnjavi me medved
Jer hoće meda
Gnjavi me pčela
Jer mu ga ne da

Gnjavi me deda

Pa me baš gnjavi
Deda je zbilja
Gnjavator pravi

Moram još reći
Radi dojma
Koga ja gnjavim
Nemam pojma

OTKUD MENI OVA SNAGA

Otkud meni ova snaga
Gde bih steko te mišiće
Da mi hrana nije draga
Da mi nije drago piće

Volim, brate lepo sest
Volim brate dobro jesti
Volim se sa šniclom sresti
Il' za stolom il na cesti

Otkud meni ova sila
Ovaj pogled ljuta zmija
Da mi hrana nije mila
Tako reći najmilija

Volim brate lepo sest
Volim brate dobro jesti
Tamo gde se klopa smesti
I mene će nos odvesti

Otkud meni ovo zdravlje
Gde bih našo takva pluća
Da ne volim mleko kravlje
I cicvaru dok je vruća

Volim brate lepo sest
Il' za stolom il' na cesti
Volim se sa hranom sresti

Pa makar je moro jesti

U ŽIVOTU TO JE BITNO

U životu
To je bitno
Ništa nije sasvim sitno
Ništa nije baš koješta
Što ne može ruka vešta
Da popravi
 Sitnice su
 To je tačno
 I dosadne ubitačno
 Al' ponekad mnogo znače
 Ceo život preinače
 Iz korena
Mak u štrudli
To je jasno
Ne deluje gromoglasno
Al' bez maka šta će testo
Čami gorko kisne često
Pusto mu je
 Jedno zrno
 Evidentno
 Čak deluje dosta štetno
 Al' kad rodi mnogo strašno
 Sve zaveje belo brašno
 Za pogaču

MOJA GLAVA DOK RADI RADI

Moja glava dok radi – radi
Kao buldožer
Il' tigar mladi
A kada ne radi – ona se hladi

Na jastuku se hladi

U mom jastuku ima čiĉak
Jedan san mali
Jedan sniĉak
Ĉim trepavice oko svuĉe
San se u moju glavu uvuĉe

Poĉne da leti po mojoj glavi
Pa ĉas se Źuti
Ĉas se plavi
Pa mi najlepše slike reĉa
Ovde u glavi ispod veĉa

Sutra ujutru kada svane
Ja neĉu dati
Snu da stane
Hoĉu da sanjam danju i noĉu
Odluĉio sam
I tako hoĉu

JEDNOG ZELENOG DANA

HAJDE DA RASTEMO

Do stola
Do stolice
Do kašike
Do police
Rastimo
Sa lastama lastimo
Sokoliĉi
Delije
Dokoliĉi
Junaĉine

Ne birajmo načine
Rastimo
Do tacne
Do plafona
Do mature
Telefona
Do dugačkih pantalona
Rastimo
Sa lastama lastimo
Hajdevije
Hajduci
Hajdetići
Junačine
Ne birajmo načine
Rastimo
Do vetra
Do krova
Do ljubavi
Do lova
Do poslednjeg milimetra
Rastimo

DUGME SLUŽI KAPUTU

Dugme služi kaputu
Asfalt služi na putu
Drug da se druži
Sunce da kruži
Sve nečemu služi

Čamac da se rekom plovi
Mamac da se riba lovi
Pesma da se lepo peva
Munja da kroz oblak seva
Molba da se nešto moli
A majka je da se voli

DOMOVINA SE BRANI LEPOTOM

Domovina se brani rekom
I ribom u vodi
I visokom tankom smrekom
Što raste u slobodi

Domovina se brani cvetom
I pčelom na cvetu
Makom i suncokretom
I pticom u letu

Domovina se brani knjigom
I pesmom o nebu
Sestrinom suzom majčinom brigom
I onim brašnom u hlebu

Domovina se brani lepotom
I čašću i znanjem
Domovina se brani životom
I lepim vaspitanjem

USLED PROLEĆA

Usled proleća u Parizu
Sada se nosi japanska svila
A u Ljubišu koji je blizu
Nosi se cveće iz aprila

Usled proleća u Sahari
Sada se nosi biser od peska
A na zelenoj planini Tari
Miriše smreka i pupi leska

Usled proleća u Novom Sadu
Izgleda nisu posla čista
Jedan je platan pustio bradu

Kada je trebalo da olista

Usled proleća na reci Savi
Bilo je ovih dana loma
Kečigi Mari se vrti u glavi
Zaljubila se u jednog soma

NA POLJU GDE SE ČAVKE ČAVČE

Na polju gde se čavke čavče
U onom gustom spletu trava
Rodi se jedno plavo mravče
Među milion žutih mrava

Mravi imaju poslove preče
Plav se rodio pa šta s time
Ali mravuljak odlučno reče
IZVINITE ME HOĆU IME

Nadenuše mu neko imence
Nit zapevaše nit se napiše
Al' vrisnu opet mravlje detence
DANAŠNJI DATUM DA SE ZAPIŠE

Ljutnu se na to glavna mravčina
ŽELIS LI MALI DA TE SMLAVIM
Mravče odvrati TRAŽIM NAČINA
DA MOGU ROĐENDAN SVOJ DA SLAVIM

Mravlji poglavar izvadi mapu
I žvrljnu nešto u registar
AKO JE TAKO – SKIDAM KAPU
JESI TVRDOGLAV AL' SI BISTAR

ODAKLE SU DELIJE

Odakle su delije
Iz varoši Velije
Gde se jede jelije
Gde se želi želije
Gde se sedi selije
Gde se voli vrelije
Gde se misli čelije
Gde se priča zrelije
Gde se ćuti celije
Gde se živi smelije
Odatle su delije

BILA JEDNOM JEDNA KATA

Bila jednom jedna Kata
U Perlezu blizu Čente
Lepa kao sa plakata
Pa i lepša na momente

Imala je oči plave
Original morska plavet
Nosaše ih posred glave
Tako da ti stane pamet

Imala je lepa Kata
Uz lepotu sto dukata
Pa je bila tatamata
Za sve momke iz Banata

OD SELA DO SELA PUTELJAK

Od sela do sela puteljak
I bagremi se stisli
Puteljkom ide seljak
Vodi konja i misli

RADILI SMO BEZ GREŠKE
IĆI ĆU KUĆI PEŠKE
MAKAR PAO NA PRAGU
AL' POŠTEDEĆU RAGU

Konj gazi prašinu meku
I misli o čoveku
ZNAM DA JAHATI UME
AL' ON KONJA RAZUME

Pešače čovek i raga
Ostaju dva siva traga
Seljak hoda sve brže
A konj umorno rže

U JEDNOM DANU

U jednom danu
Hiljadu i četiri stotine minuta
Ljudi se mogu rastati
Hiljadu i četiri stotine puta
Ali samo jedan
Rastanak će da boli
Kada odlazi
Osoba koja se voli

U jednom danu
Osamdeset šest hiljada sekundi
Čovek može ispratiti
Osamdeset šest hiljada ljudi
Samo jedan lik

Ne nestaje bez traga
Kada odlazi
Osoba koja je draga

U jednom danu
Dvadeset četiri duga sata
Dvadeset četiri gosta
Možete skinuti s vrata
Samo jednog
Uvek natrag zovete
Kada odlazi
Vaše rođeno dete

Svakog dana
Ma koliko bio dugačak
Čovek u srcu čuva
Jedan potajni zračak
Da će i sam
Biti negde daleko
Kada odlazi
Onaj najdraži neko

BILO JEDNO TUŽNO MORE

Bilo jedno tužno more
Voda dole nebo gore
A u vodi ispod pene
U samoći čami vene
Jedna mala bela školjka
Jedna ruža bez pupoljka

Bio jedan tužni alas
Mračan kao mračni talas
Srce mu je htelo pući
U malenoj praznoj kući
Koju grle kao vreže
Pocepane stare mreže

Jednog dana preko žala

Dunu dašak maestrala
Alas uze svoju lađu
A sudba htjede da se nađu
Tužni alas i bela školjka
Koje muči ista boljka

Sad veselo biju vali
Sedi alas na obali
Sluša kako more gruva
Drži školjku pored uva
A školjka mu priča sjajne
I opasne morske tajne

KAPETAN JE PITAO MORNARA

Kapetan je pitao mornara
Gde želi da provede leto
Na kopnu ili na brodu

A mornar ajkula stara
Reče MORE PROKLETO
UZE MI SVU SLOBODU

ŽELIM DA IDEM U ČAČAK

Kapetan je pitao mornara
Zašto mu probleme stvara
Zašto ne ide u Split

A mornar ajkula stara
Reče sa puno žara
ŽELIM U ČAČAK I KVIT

JER U ČAČKU JE MOJA DRAGA

LEPTIRI SA LEPIM GLAVAMA

Leptiri sa lepim glavama
Ne mogu da žive u stiskama
Već u polju među travama
I na cveću među liskama

Leptiri sa lepim krilima
Ne mogu da lete noćima
Već u boji sunčanog ćilima
I u bašti među voćima

Leptiri sa lepim šarama
Ne mogu da žive u sobama
Već sa nežnim bubamarama
U cvetnim garderobama

Leptiri sa lepim ćudima
Lete vazdušnim prugama
Sa nekim lakim tugama
U svojim sitnim, grudima

U ZASEDI IZA PETNAESTE

Nije rano da saznamo sami
Šta je ono lepo što nas mami
Što nas tajno čeka pored ceste
U zasedi iza petnaeste

Kad osetiš da ti srce lupa
Kao neka vodenica glupa
Šta je ne znaš ali nešto jeste
U zasedi iza petnaeste

Pa se oči nađu na mukama
Zaboraviš kuda sa rukama
Nigde mira da se noge smeste
U zasedi iza petnaeste

Nikad nije rano da se sazna
Da je prva ljubav neprolazna
Ljubav čeka požurite gde ste
U zasedi iza petnaeste

JEDNOG ZELENOG DANA

Jednog zelenog dana
Onog zelenog leta
Kada je bela rada
Odlučila da cveta
Neko je nekom rekao
NAJLEPŠI SAN SAM STEKAO
PODELIMO GA NA DVOJE
SAD POLA SNA JE TVOJE
SPAVAJMO
SANJAJMO
I DO VIĐENJA

JOŠ NAM SAMO ALE FALE

NI PET PARA

Svet je postao bez veze,
sve prinčevi i princeze.

Ni pet para se ne daje
za nas sirote aždaje.

Od akrepa nema ništa,
ni posla za čudovišta.

Sva strašila ispod neba
ostaće bez kore hleba.

AKO VIDITE AŽDAJU

Ako vidite aždaju da sedi u travi
sa prstom na slepom oku,
znajte da su u njenoj glavi
ove misli u toku:

BAŠ ME UŽASNO G
BAŠ ME UŽASNO GR
BAŠ ME UŽASNO GRIZE,

ZAŠTO ME LJUDI M
ZAŠTO ME LJUDI MR
ZAŠTO ME LJUDI MRZE?

ŠTA JEDE MALA ALA

Mala ala može da smaže iz cuga
maltene pola Malog Mokrog Luga.

Nije retkost videti alinog klinju
kako se prikrada Malom Lošinju.

Mala ala, kada joj hrane fali,
može da klopne celu državu Mali.

U podne prosto hoće da prsne
ili skrcka parče Male Krsne.

Mala ala, u suknjici na faltu,
za večeru pojede ostrvo Maltu.

I uopšte, deca iz te mafije
proždrjljiva su iz geografije.

ZAŠTO AŽDAJA PLAČE

Aždaja gorko plače
jer vređaju njeno aždajče.

Rekli mu da je ružno,
pa majci došlo tužno.

Nek je i gluvo i slepo
ono je majci lepo.

IDILA

I video sam: u jednom klancu
gospođa vodi aždaju na lancu.

Lanac dugačak a gospođa stara,
aždaja nestašna pa samo trčkara.

Malo, malo, pa na nekoj steni
aždaja stane i počne da šeni.

Verovatno znajuć' šta najvoli ala,
gospođa joj baca princeze u zjala.

ŠTA MAJKE IZ LIVNA NISU ZNALE

Majke iz Livna nisu znale:
šta protiv dece nevaljale?

Škola im je došla do guše,
tamo im deca uče da puše!

I kino ih sve više kvari
jer prikazuje ljubavne stvari.

A kako ih prepustit' ulici,
gdje je odgoj djece na nulici?

I kada je majke uhvatio očaj
one su sele i popile po čaj,

zatim su našle jednu zdravu alu
da im jede decu nevaljalu.

TUŽICA JEDNOG ZMAJA

U mome celom zmajevskom veku
ljudi me gone i glavu mi seku,

a ja čim njupnem carsku kćer
odmah mi kažu da sam zver!

JEDNA SLATKA AŽDAJA TEREZA

Jedna slatka aždaja Tereza
nalovila je gomilu princeza,

obukla kecelju, obula pantofne,
i peče od njih princez krofne.

BILO JE PROLEĆE

Bilo je proleće, mesec maj,
Drveće se prelilo zelenim kremom,
Bez posla je ostao jedan zmaj
Sa visokom zmajevskom stručnom spremom.

Motao se neko vreme po gradu,
Čitao oglase i konkurse iz štampe,
Zmaj, koji je uživao u svome radu,
Izgubio se ko svitac bez lampe.

Počeo je da pije vinjak i sodicu,
Da se snalazi i prodeva,
Jer je imao veliku porodicu,
Koji je morao da hrani i odeva.

Kiše su padale, dani su tekli,
Kucio je na sto vrata, možda dvesta,
I svuda su mu neljubazno rekli
Da za njega nema radnog mesta.

I kada je svuda izbačen ko kofer
Naglo mu se osmehnula sreća:
Ponudiše mu da radi kao šofer
Kod Gradskog saobraćajnog preduzeća.

Opet je proleće, mesec maj,
Na drveću pupe zelene ćumice,
Za volanom "LAYLAND-a" sedi zmaj,
Na liniji Kalemegdan-Šumice.

Kada uveče dotera kola u garažu
Kolege o njemu pričaju sve naj, naj,
Ali mu je najdraže kada kažu:

"E, danas si vozio kao pravi zmaj!"

ZMAJ

Jedne se jeseni čudo dogodilo,
Srem se počeo rodom ponositi,
Suncokret rodio, žito rodilo,
Sve jedro, zrelo, treba kositi.

A Sremcima se baš nije radilo
Pa udarili u svadbe i piće,
Starima rintanje već dosadilo
A lenjost ušla u mladiće.

Zarđali srpovi sjajni,
Jer sremske ruke lete čašama,
Kose miruju, čute kombajni,
A jesen tutnji kao šašava.

Pitaju Sremci: "Šta da se radi?"
Jedan drugoga gletkaju kradom,
Vreba ih strašna avet gladi
A niko da se pregnu za radom.

Tad jedan Zmaj, snažan, bez premca,
Dode, pa reče: "SVE ĆU SRADITI,
PRIZNAJTE ME SAMO ZA SREMCA,
ŽELIM U SREMU KUĆU GRADITI!"

"O, NEK TI KUĆA ŠTO PRE NIKNE!"
Rekoše Sremci i smeh se prosu.
A Zmaj, radostan, skoči, pa vikne:
"DAJTE MI SVOJU NAJBOLJU KOSU."

Košulju razdrljio, noge obosio,
Ceo Srem se najednom prepao,
Jer Zmaj je kosio, kosio i kosio,
I kosio, dok nije krepao ...

Sad Sremcima lice od kreča belje,
A lekar gundā, uz vidnu tremu:
"SRCE MU JE PUKLO OD ŽELJE
DA BUDE NAJBOLJI KOSAC U SREMU!"

Da se ne bi dizala prašina
Sad Zmajevo ime gordo nosi
Fabrika poljoprivrednih mašina
Na Bežanijskoj kosi.

ZAPIS O PARADNOJ AŽDAJI

Na dan Prvoga maja
u Beograd je doputovala jedna aždaja
iz pasivnog kraja.

Nikome ništa nije rekla,
pošto je bila seoskog porekla.

Dokoličeći tako po gradu
uvrstila se u paradu.

Dok je svečana muzika svirala
i aždaja je paradirala.

Čak je sa nekolke reči proste
pozdravila visoke goste.

ŽURKATA NA AKREPITE

Vladimiru Andriću

Kad vampiri priređuju žurke,
oni vole da igraju žmurke.

Iznad kuća preko crnog crepa
tad nastaje jurnjava akrepa.

Cele noći traje lomatanje,
neozbiljno za moje shvatanje.

Sa petlima splasne njihov zanos,
i vampiri beže navrat-nanos.

Samo onaj vezanih očiju
nema pojma da hvata kočiju.

On produži da se igra žmurke,
hvata petle i mamurne ćurke.

Taj u stvari može i da krepa
dok ulovi sledećeg akrepa.

KAD AŽDAJA NIJE U DOBROM STANJU

Kad aždaja nije u dobrom stanju
treba se odmah pobrinuti za nju,
pa, ili je poslati u Vrnjačku Banju,
ili joj odseći glavu na panju.

SEĆANJE NA ASPIDU KOSANU

To aspida beše silna,
ali nervno nestabilna.

Kad od kuće krišom strugne
volela je i da cugne.

A kad piće dati ali –
napije se, pobudali.

U stanju je za sitnicu
da te splješte ko nitnicu!

Sećanje me često kosne:
došla je iz bratske Bosne!

Luda ala, puna tame,
htede da se uda za me.

Ali sam odoleo,
jer sam drugu voleo.

BABA ROGA

Ima jedna pećina stroga
u kojoj živi Baba Roga.

A ja sam, valjda razumete,
jedno veoma hrabro dete.

Pa sam rešio, upravo stoga
da joj pokažem njenog boga!

Ali uprkos mojoj galami
Baba Roga se krije u tami.

Nudim joj limun, nosim joj krušku.
Al' ona ni da pokaže njušku.

Da li postoji, il' ne postoji?
Uglavnom ona se mene boji.

DVA AKREPA

Dva akrepa, ni gluva ni slepa,
podjednako i ružna i lepa,
srela su se pre nedelju dana
u ulici Ljutice Bogdana.

Sve je pošlo neslućenim tokom:
muški akrep kresnuo je okom,
akrepica simpatiju vrnu –
spusti pogled u zemljicu crnu.

Za minutu, ili nešto više,
njih se dvoje ludo zaljubiše,
zbunjen sam ko pile u kućini –
šta je ljubav kadra da učini!

AŽDAJA SVOM ČEDU TEPA

Aždaja svom čedu tepa:
Nakazice moja lepa,

Šta će s tobom biti, ko zna,
Lepotice moja grozna?

Ostavićeš svoju majku,
Otići u neku bajku,

Bićeš ličnost negativna,
Rugobice moja divna,

Ješćeš ljude kao repe,
Najmiliji moj akrepe,

A tvoja će jadna majka
Celog veka da se vajka!

JEDNOG ZMAJA KRAJ

Jednome zmaju dosadi da živ,
jer mu je život bio strašno siv.

U sivom dvorcu, pored sive rek,
tavorio je svoj zmajevski vek.

Jednoga dana stao je na ob,
rešen da više ne živi ko rob.

pa skoči u reku, i već tome sl,
a nije znao uopšte da pl.
Fotograf stiže, i namesti blend,
zmaj
reče
THE i to beše END

NEVIDLJIVA PTICA

DETE

Dete nije dete
Igračka za strine i tete
Dete je dete
Da ga volite i razumete

Nećete mi verovati
I veliki pesnik Gete
Nekada je bio beba
I veoma nemirno dete

Brkati hajduk Veljko
Što je zlotvoru prašio pete
U početku je sisao palac
I bio nemoguće dete

Junaci kosmosa
Što lete na druge planete
Prvo su sedeli na nošama
A posle su seli u rakete

Dete nije dete
Igračka za strine i tete
Dete je dete
Da ga volite i razumete

VISINA PTICA

Dečak Mirko Stanković iz Arilja peo se uz merdevine da iz vazduha dohvati jednu pticu. Nažalost, merdevinama je nedostajalo nekoliko stepenika da bi dosegle tačno do ptice. Zato Mirko zahteva da majstori za merdevine ubuduće vode računa i da ih prave prema realnoj visini naših ptica.

CENTRALNO GREJANJE

Radul Tasić iz Obrenovca javio nam je senzacionalnu vest da je uveo centralno grejanje u svoje pantalone. Odmah po prijemu prvih čestitki Radul je izjavio da nastavlja radove i da uskoro treba očekivati da u svoje pantalone uvede i tekuću vodu.

KLACKALICA

Kako doznajemo iz obavještenih izvora – Milan Milićević iz Milićeva Sela konstruisao je klackalicu za tri lica. Dok se dva lica klackaju treće ih posmatra sa strane.

KIT

Marko je Vasić iz Jabučkog Ritu
U tanjiru supe ulovio kita.

Rekli su mu: JEDI, a on nije hteo,
Pa kad su ga naterali, sa kitom se sreo.

Po Jabučkom Ritu sada priče kruže
Kako se lepo kit i dečak druže.

Kad je Marko sprečen, ili kad je sit,
Umesto njega sve pojede kit.

Čim iz vrele rerne bane neka pita,
Odmah eto kita, jede i ne pita.

A kad mu dosade obaveze kućne –
On trkne u Dunav, pa se malo bućne.

Kada Marko šeta ulicama s kitom,
Kit mu priča priče i pevuši pritom.

Kit mu dobro dođe da ga od zla štiti,
Marko kita voli i kitom se kiti.

Eto, šta sve dokon izmisliti znade –
Da riba u kući živi, ko čeljade.

OLOVKA PIŠE

Olovka piše,
A guma briše,
Ni u šta ne veruj
Isuviše.

BELA KAFA

Jedna krava iz Pančevačkog Rita odbila je da proizvodi mleko. Ona će ubuduće, na svoju ruku, proizvoditi belu kafu, jer je primetila da se bela kafa više sviđa deci.

PRODUKTIVNOST

U želji da poveća produktivnost rada predionica pamuka u Turici, kod Titovog Užica, primila je nedavno u službu trideset mački. Smatraju da će trideset mački bolje prestići nego trideset radnica, jer mačke imaju dužu praksu u predenju.

NEPOZNATI PRAVAC

Iznerviran nekim postupcima svojih roditelja, trogodišnji Petar Radenković iz Niša odlučio je da pobjegne od kuće u nepoznatom pravcu. Ne

znajući tačno gde je taj nepoznati pravac, Petar se obratio Ministarstvu za veze i saobraćaj sa molbom da ga upute. Odgovorili su mu da je i poslednji nepoznati pravac potrošen pre nekoliko dana, tako da je Petar, silom prilika, morao da ostane kod kuće.

ŠTA JE JOŠ DOSADNO

Dosadne su kuće, mece,
I sve one šećer - tete,
Što od naše dobre dece
Prave pekmez i paštete.

Dosadno je kada škripi,
Škrip, škrip,
Kad mleko iz lonca kipi,
Kip, kip,

Dosadno je kad se zeva,
Au, au,
I kad mačor mački peva,
Mrnjau ...

Dosadne su razne paste,
Pantalone na tregere,
Dosadno je kad se raste
Uz batine i čvegere.

To je nešto zbilja grozno,
Groz, groz,
Dosada je glupa skrozno,
Skroz!

DOPISNA LJUBAV

Devojčica Radmila Ilić iz Zrenjanina dopisivala se dugo sa jednim dečakom iz Pariza. Dečak je nedavno zatražio od Radmile da mu pošalje sliku, pošto se drugačije ne mogu videti zbog svakodnevnih obaveza u osnovnim školama. Radmila se toliko obradovala i zbunila da je poslala sliku u školu, a ona otišla u Pariz.

FILIPINI

Nedavno se na Filipinima dogodilo nešto nesvakidašnje. Jedan čovek je svome sinu dao ime Marko. Sada na Filipinima ima osamnaest miliona Filipa i jedan Marko.

JA SAM LUPAO

Ja sam lupao,
lomio, kršio,
tresao, čupao,
pa prevršio.

Sad hoću malo da budem fini,
po tihoj noći i mesečini.

Ja sam gazio,
tabao, plašio,
čupao, mazio,
pa prekardašio.

Sad hoću malo da budem nežan,
ko što je nežan proplanak snežan.

Ja sam stezao,
mučio, gladio,
davio, vezao,
pa i dosadio.

Sad hoću malo da budem dobar,
ko što je dobar mesec oktobar.

Ja sam vukao,
vikao, tvrdio,
psovao, tukao
pa dozlogrdio.

Sad hoću malo da budem fini,
il' mi se čini, il' mi se čini.

DEŠNJACI

Zemljoradnik Tanasije Novaković iz okoline Valjeva prodao je nedavno par volova i kupio dva traktora za obradu zemlje. Pošto nije uspeo da pronade dva različita traktora, Tanasije je kupio oba desna. Kad su mu seljaci skrenuli pažnju da je kupio dva dešnjaka, Tanasije je rekao da se nada da će se jedan od njih vremenom proleviti.

FRTALJ DO ČOŠKA

Agencije javljaju da je Risto Dimovski iz Skoplja konstruisao časovnik koji radi na principu njegove supruge Ljupke. Kada želi da zna koliko je sati, Risto pogleda u Ljupku, a Ljupka mu, raširenim rukama, pokaže. Na

primer, ako raširi ruke u visini ramena to znači da je tačno petnaest do tri. Risti Dimovskom nije jasno zašto ga kolege u kancelariji začuđeno gledaju kada im kaže da je zakasnio na posao jer mu je časovnik otišao na pijacu.

PROPIS O KANALIMA

Nadležni organi za kanale doneli su propis po kome se kanal Dunav-Tisa-Dinav može zvati i obrnuto:
Dunav-Tisa-Dunav
Međutim, u propisu je izričito naglašeno da se nijedan
Petar Đorđević
ne može zvati Đorđe
Petrović.

SUNČEVA ENERGIJA

Novak Leković čuveni osnovac iz Tuzle koristi sunčevu energiju kao pogonsku silu za odlazak u školu. Znalo se da je sunčeva energija do sada korišćena samo za pokretanje nekih vasionских letelica, tako da je ovaj najnoviji Novakov pronalazak izazvao opšte interesovanje u naučnim krugovima i kvadratima. Na pitanje stranih izveštača u čemu je tajna ovog pronalaska. Novak je rekao:
- Kada greje sunce ja idem u školu, a kada nema sunca ja ostajem kod kuće, jer nema te sile koja bi me pokrenula!

ALAT

Neposredno pre ulaska u ovu knjigu uhapšen je jedan vešti provalnik koji je mogao otvoriti svaku bravu za samo dve sekunde. Time se proslavio širom milicijskih stanica. Upitan pri hapšenju kojim se alatom služio, provalnik je rekao da od alata ima samo nekoliko lepih reči, a zna se da lepa reč i gvozdena vrata otvara.

OČIGLEDNO SREDSTVO

Kroz Ćupriju se pronela vest da je Danko Lukić učenik sedmog razreda doveo na čas Zoologije magarca kao očigledno sredstvo. Danko je međutim demantovao ove glasine i rekao da je u stvari na čas Zoologije magarac doveo njega.

VRAĆENA VRATA

Zemljoradniku Nikoli P. iz Užičke Požege dogodila se nesvakidašnja nezgoda: napustila su ga kućna vrata. Zahvaljujući brzom intervenciji organa gonjenja, vrata su uhvaćena i vraćena. Istraga je pokazala da je do ovoga došlo zato što Nikola P. svako veče kad se vraća kući lupa vratima iz sve snage, kao da su tuđa.

MOLIM VAS DECO

Molim vas, deco,
Imajte u vidu –
Odrasli vole
Da pišu po zidu.

ACA JE DEBELJKO,
NENA PERU VOLE,
UA KUĆNI SAVET,
I slične parole.

Potpisi, računi,
Skice nekih čuda,
I imena luda
Nalaze se svuda.

Kad vidite nekog
Kako vadi kredu,
Recite mu odmah
Da nije u redu.

Molim vas, deco,
Imajte u vidu –
Odrasli mnogo
Škrabaju po zidu.

U ONA LEPA VREMENA

U ona lepa vremena daleka
Od majmuna RAD je stvorio ČOVEKA.

Da li se sad vraća istorija stara -
NERAD od čoveka da l' MAJMUNA stvara?

OD KOGA SU POSTALI MAJMUNI

Naučno je dokazano da su ljudi
postali od majmuna.
Na pitanje od koga su oni postali,
majmuni su odgovorili:
- Od još većih majmuna!

SPORTSKI LOV

Bežeći ispred lovca Milenka Kostića iz
Alibunara jedan zec se nezgodno okliznuo, pao
i slomio nogu. Milenko je odmah pozvao stanicu
za hitnu pomoć i povređenog zeca prebacio u
bolnicu. Dogovorili su se da lov nastave čim zec
prezdravi.

GOSPODIN VIDOJE STANIĆ

Gospodin Vidoje Stanić
Spazio psa na stogu,
Odmah uzeo motku –
I psu prebio nogu.

Gospođa Jagoda Stanić
Povikala je: "POBOGU!"
Gospodin Vidoje Stanić
Rekao je: "ŠTA MOGU!"

Gospodin Vidoje Stanić
Spazio svraku na glogu,
Odmah uzeo pušku –
I svraki prebio nogu.

Gospođa Jagoda Stanić
Povikala je: "PO-BOGU!"
Gospodin Vidoje Stanić
Rekao je: "ŠTA MOGU!"

ONI BI POJELI JAJE,
IZ KOGA BI POSTALO PILE,
OD KOGA BI POSTALA KOKOŠKA,
A KOKOŠKE SU MENI MILE".

Gospođa Jagoda Stanić
Rasplete kosu plavu,
Zgrabi dotično jaje
I razbi ga Vidoju o glavu!

KORIST OD TELEVIZIJE

Jedan gledalac televizije iz Negotina javlja da njegova televizijska antena dobro hvata sve osim televizijskog programa. Pre neki dan mu je uhvatila zeca za večeru.

MAŠINIZACIJA

Zemljoradnik B. Radibratović, iz zabačenih krajeva Like, tvrdi da je on prvi pronašao mašinu za pranje rublja, još pre četrdeset godina, a da su slavu za taj pronalazak prigrabili drugi. Njegova mašina za pranje rublja, koja ga još odlično služi, zove se Draginja.

PORUKA

Simović Ružica,
Iz Titovog Užica,
Pozdravlja:
Vrapca iz Šapca,
Miša iz Niša,
Goluba iz Uba,
Mačka iz Čačka,
Kita iz Splita,
I svima javlja
Da je dobrog zdravlja
I da je naučila da čita ...

I još poručuje svima,
(Naročito mišu).
Da joj pišu.

PRONAĐENA PROMAJA

Dobrivoje Zekić iz Doboja pronašao je novu vrstu promaje. To je promaja koja nastaje u fudbalskoj lopti, kada se ista probuši sa dve strane. Dobra je osobina ove promaje što je zatvorenog tipa, i što od nje niko ne može da dobije zapaljenje pluća.

TAPŠANJE

Dok ga je hvalio za pokazani odličan uspeh u školi, Milan Radić je Zorana Paskaljevića tapšao rukom po ramenu. Kada je Milan završio hvaljenje, Zoran je do pojasa bio potonuo u

zemlju od silnog tapšanja po ramenu. Kada su stigli vatrogasci, specijalno školovani za čupanje ljudi uteranih u zemlju tapšanjem po ramenu, Milan je već bio pustio korenje. Da su vatrogasci još malo oklevali Milan bi olistao, a možda bi na njemu rodile i breskve.

REKLAMA PRVA

Ako želiš biti
Kao mornar Popaj,
Onda spanać voli,
I spanaća klopaj.

REKLAMA DRUGA

Riba je dobra
Dok pliva u vodi,
Al' i reš pečena
Organizmu godi.

POSLOVICA

U Radiše svega više,
U Kvariše uvek manje,
U Štediše kao kiše,
A Vredniša samo žanje.

POJAVA PREBEGAVANJA

Prebegavanje ličnih stvari od jednog vlasnika drugome česta je pojava u Crnoj Gori. Sada već možete naići na slučajeve da cipela broj četrdeset prebegne nogonji koji nosi broj 45. Opasači nekih preterano mršavih ljudi prebegavaju debelima. Kape ljudi sa izrazito sitnim glavama prebegavaju glavonjama, koji posle ne znaju šta sa njima da rade. Vlasti su zabrinute. Jedan funkcioner, želeći da stane ovim pojavama na put, otišao je i stao na put II reda Andrijevića-Kolašin, i stajao tamo deset dana, ali stanje se nije bitno popravilo.

POŠUMLJAVANJE

Radoš Ilić iz Prizrena došao je u poslastičarnicu i nasred poda zasadio jedno drvo. Na pitanje zainteresovanih novinara i mladih gorana otkuda ta predanost ideji pošumljavanja goleti, Radoš je odgovorio da se uvek držao one krilatice:
"GDE GOD NADEŠ ZGODNO MESTO - TU DRVO POSADI!"
A njemu lično poslastičarnica je najzgodnije mesto u gradu.

IMA NEKA SILA

Ima neka sila,
na koju sam ljut,
Uvek me odvuče

Na pogrešan put.

I kada sam dobar,
I kada sam loš,
Ta sila me zove:
- HODI K MENI JOŠ!

Tako uvek moram
Da napravim kvar,
Kao da sam ćaknut ...
Zanimljiva stvar.

UKRALI MU KREKET

Zemljoradniku Miloradu Damjanoviću iz okoline Sente nepoznati noćni posetioci ukrali su krevet dok je spavao na njemu. Miloradu je žao kreveta, i više bi voleo da su ukrali njega samoga a krevet ostavili, jer on bi znao da se vrati kući a krevet ne zna.

PRVA POMOĆ UZGUBLJENIMA

Pronalazak Velizara Uskokovića iz Zemuna uzbudio je naučne krugove Evrope. U poslednje vreme učestali su slučajevi da se ljudi gube. Velizarov pronalazak sastoji se u tome što će svi ljudi nositi u džepu po jedno ogledalce, i čim se izgube - pogledaju u ogledalce i vide da su tu.

PUŠTANJE BRADE

Dimitrije Popov, učenik trećeg razreda iz Pančeva, odlučio je da pusti bradu. Pošto mu nije bilo jasno kako se to radi, pitao je dedu.

Deda mu je rekao:

- UHVATI ME ZA BRADU!

Kada je Dimitrije uhvatio, deda je viknuo:

- PUSTI!

Tako je Dimitrije pustio bradu.

BASNA

Jedna je ovca grdila ovna:

- NESREĆO MOJA NEMINOVNA,
DA LI OSEĆAŠ IKAKVE GRIŽE,
KRAJ TEBE ŽIVOG DRUGI ME STRIŽE?

UZ MALO SREĆE I MALO NOVCA
MOGLA SAM BITI GOSPOĐA OVCA,
OVAKO S TOBOM, DANGUBO NISKA,
OSTAĆU VEČNO OBIČNA DVISKA!

Ovan otkide cvet u aleji,

pa reče ovci:

- 'AJDE NE BLEJI!

I dviska – ovca tinejdžerka

GORE-DOLE

Gde je buba, gde je čamac,
Gde je bunar, izvor, koren,
Gde je riba, gde je mamac,
I mravinjak gde je stvoren?

Dole!?
Hvala ...

Gde je oblak, gde je krošnja,
Gde je nebo, Mala kola,
Gde je kapa, glavi nošnja,
I tramvaju gde je trola?

Gore!?
Hvala ...

Gde je bezdan, gde je tama,
Palo lišće, kuća ježa,
Gde je podrum, rudnik, jama,
I zemljina gde je teža?

Dole!?
Hvala ...

Gde je balkon, gde je zvezda,
Gde je Mesec, mnogo slavljen,
Crep, antena, ptičja gnezda,
I gromobran gde je stavljen?

Gore!?
Hvala ...

Dole - gore, gore - dole,
Dok te misli ne zaboje!

POLA AUTOMOBILA

Pošto nije imao dovoljno novca da kupi ceo automobil, Nidža Vasić, iz Bele Palanke, kupio je pola automobila. Nidža je bio zadovoljan jer se nadao da će pola automobila trošiti upola manje benzina. Seo je za volan i krenuo kući. Sve je bilo u redu dok nije ušao u dvorište. Kada

je hteo da prikoči, video je da je to neizvodljivo,
pošto je kočnica ostala u onoj drugoj polovini.
Da bi ipak nekako stao, Nidža je udario u
komšijinu šljivu. Komšija nije bio lenj, pozvao
je saobraćajca i Nidža je morao da plati celu
kaznu, kao da je udario celim kolima u šljivu.

NE BUDITE SITNIČARI

Noć se spušta, sija neon,
Želim biti Napoleon.

Pod kaputom držim šapu,
I nakrivo nosim kapu,

Odlučan sam, ćelav, mali,
Ko se plaši, taj me hvali.

U jednoj sam stvari baksuz –
Nisam Francuz,

Al' nemojte reći nikom –
Lud sam prosto za Korzikom.

Prema tome, učtiv molim,
Dozvolite to što volim,

Noć se spušta, sija neon,
Volim biti Napoleon,

To za mene ima čari –
Ne budite sitničari!

BELA VRANA I CRNA OVCA

- NA MOM SRCU LEŽI RANA,
Reče jedna bela vrana,

- I KAD LETIM, I KAD TRČIM,
PITAJU ME ZAŠTO ŠTRČIM?

KAO DA SAM ZA SVE KRIVA,
PROSTO ŽALIM ŠTO SAM ŽIVA!

- NE GOVORI GLUPA SLOVCA,
Reče na to crna ovca,

- TREBA DA SMO OBE SRETNE –
ŠTO SMO TAKO IZUZETNE!

HELIKOPTERIZACIJA

Timotije Pejčić iz Petrovaradina radi na usavršavanju projekta helikoptera za jednog čoveka. Najveća prednost ovoga helikoptera nad ostalim sastoji se u tome što nema motora. Čovek sam maše rukama iznad glave, sve brže i brže, kao elisama, dok ne poleti. Sve ostalo se izvodi kao i kod uobičajenih tipova helikoptera.

BASNA DRUGA

Jedna je krava grdila vola:
- ZA DRUGO NISI NEGO ZA KOLA!
OVAKO LEPA, JAKA I ZDRAVA,
SA TOBOM VEČITO OSTAĆ KRAVA!
DOK PRLJAVE PRASICE

IDU U KOBASICE,
PA SU ČAK I KOBILE
BOLJA MESTA DOBILE,
BEZ MNOGO GALAME
IDU U SALAME!
ŠTA TI MISLIŠ, BOGA TI,
ZALUDDLJEBE ROGATI,
SVI MOJI NA SVETU
IDU U PAŠTETU,
A RODBINA CELA
U GOTOVA JELA,
SAMO JA, BEDNA, NE ZNAM ZA SE,
KAD ME PITAJU ŠTA RADIM - PASEM!

Vo se uhvati za rep priči,
Pa reče kravi: - 'AJDE, NE RIČI!

(Krava posluša svoga dasu ...
Eno ih i sad, srećni, pasu.)

NEVIĐENI PRONALAZAK

Danica Vasić iz Kraljeva bavi se pronalazačkim radom. Nedavno je pronašla nevidljivi papir. Javno prikazivanje svog pronalaska izvršila je na času matematike, kada je nastavnik tražio domaće zadatke. Danica je izjavila da je ona u stvari napisala domaći zadatak, ali na nevidljivoj hartiji. Nastavnik je bio oduševljen, međutim interesovali su ga detalji. Pitao je Danicu zašto se bar brojke ne vide, hartija nije ni važna u domaćem zadatku, a Danica mu je rekla da je ona verovatno usput pronašla i nevidljivo mastilo, tako da je to samo uvećalo njenu slavu u školi.

NEVIDLJIVA PTICA

Toša Baj, Sremac predškolskog uzrasta iz Beočina, javlja nam da je iznad Fruške gore video nevidljivu pticu. Po njegovim rečima, nevidljiva ptica je ista kao i vidljiva, s tom razlikom što je nevidljiva.

PITANJE ČASTI

DECA UKRAS SVETA

Nema sveta ni planete
Gde ne može stići dete
Jer sve dečje staze vode
Od igre do slobode

Cveće je ukras bašte
Leptir je ukras cveta
A deca puna mašte
Deca su
Ukras sveta

Lepe pesme tihe tajne
Sve ljubavi važne sjajne
Neka planu nek se rode
Od igre do slobode

Cveće je ukras bašte
Leptir je ukras cveta
A deca puna mašte
Deca su
Ukras sveta

KVAKA

Ja nemam mlazne avione
Tenkove traktore kamione
Vatrogasna kola što zvone

Ja nemam lutke lopte i puške
Najlon vojnike veštačke kruške
Ribu što pliva naleđuške

Ja imam kvaku
Običnu kvaku kao svaku
Al malo slomljenu i mnogo moju

Ona je i brod u konvoju
Ona je vitez u ljutom boju
Ona je najbolji pešak u stroju

Ona je mornar morima plovi
Najbolji lovac slonove lovi
To nije šala

Ta moja kvaka
Zna više priča od svih baka
I deda bivših generala

Ona gusare poznaje lično
Isto se odeva ili bar slično
Kao hrabri Bufalo Bil

Ima pet metaka u revolveru
Crveni karanfil u reveru
I kaubojski najlepší stil

Ta bela kvaka
Obična kvaka kao svaka
Al' malo krnja i mnogo moja

Ima ogrtač u sto boja
I oštri vitki ljuti mač
I ne zna šta je to strah i plač

Ima šešir sa osam pera
I krila teškog bombardera
I snagu svetskog rekordera

Karfiol guta nemilice
Obožava dinje lubenice
A za uštipke i život daje

I pije vino od sto leta
Baš joj ne smeta
Šta priča svet

Evo već godina skoro pet
Ta moja kvaka verno mi služi
Sve što zaželim ona mi pruži

Ja nemam mlazne avione
Tenkove traktore kamione
I druge igračke u stroju

Ja imam kvaku
Običnu kvaku kao svaku
Al' malo krnju i mnogo moju

ČEMU SLUŽE UŠI

U saradnji sa Vukom Ršumovićem

Uši služe da se ne peru
Jer mame ne mogu da se ne deru

Uši služe da se ne čuje
Kad neko ne viče ili ne psuje

Ponekom služe da ih nosi
Kao ukrase u dugoj kosi

I na kraju podatak suv
Služe mom dedi da bude gluv

MAJKA

Pitali smo i kuće i meće
Iste reči svako od njih reče
Majka to je ljubav koja teče
Majka to je dan kad padne veče

Majka je majka
Najlepša bajka
Ta naša rođena mati
Sve nam je dala
Zato joj hvala
Al' hvala malo i tati

Pitali smo i jare i janje
Isto stanje isto osećanje
Pitali smo i pile i mače
Vole majku sve jače i jače

Majka je majka
Najlepša bajka
Ta naša rođena mati
Sve nam je dala
Zato joj hvala
Al' hvala malo i tati

RUKE MOJE MAJKE

Zbog njih svetovi postoje
Žanju polja kad ožite
Vežu rane kad osvoje
Uvek nežne lekovite

Lakoradne voljne čile

Sveumejke i sveznajke
Golubice višekrile
To su ruke moje majke

One kuću nose dižu
One Sunce s neba skinu
Čarobne pa svuda stižu
Odane pa žure brinu

Lakoradne voljne čile
Sveumejke i sveznajke
Golubice višekrile
To su ruke moje majke

MENE SU MUČILI

Mene su mučili raznim stvarima
Nekada većima nekada manjima
Rernama teglama samovarima
Pitama štrudlama i tiganjima

Mene su mučili raznim jelima
Jajima noklama i rezancima
Nekad ljutima nekad vrelima
Krofnama dronjcima pa i žganjcima

Mene su mučili čak i čvarcima
Đevrecima i marcipanima
Mene su mučili pečenim jarcima
I to ne satima nego danima

Zato sam ovako vitak u struku
I jaka mi je telesna građa
I šarmantan sam u neku ruku
Jer lepota se iz muka rađa

BIO JEDNOM JEDAN BAJA

Bio jednom jedan Baja
Zvali su ga Belo Janje
Pravio je sto rusvaja
Za sekundu
Ili manje

Bio jednom jedan Musa
Bez sestara i bez braće
Pravio je sto džumbusa
Za sekundu
Ili kraće

Sreli su se jednog dana
Jaki lepi ko sa slike
Da podele tog megdana
Za sekundu
Otprilike

Jedan Musa jedan Baja
Ista snaga ista škola
Napraviše sto belaja
Za sekundu
Ili pola

KAKO NASTAJU TALASI

Kada se nasmeje stari alas
Od toga postane veseli talas
Kada se prehladi stari alas
Od toga postane hladni talas

Kada se napije stari alas
Od toga postane skakutav talas
Kada je umoran stari alas
Od toga postane tromi talas

Kada zvižduće stari alas
Od toga postane nemirni talas
Kada se razljuti stari alas
Od toga postane ogroman talas

A kada umre stari alas
Niko ne gundā mreže ne baca
Tada se primiri i najmanji talas
Morem vlada bonaca

ĆOPAVI KOMARAC

ĆOPAVI KOMARAC

Jednoga sam dana sreo čudnog starca
Htede da mi proda ćopavog komarca

Videh u životu komarčine mnoge
Ne obraćah pažnju imaju li noge

Obično komarci dolete i odu
U međuvremenu nekog i ubodu

Pa upitah starca baš iz onih stopa
KAKVE IMA VEZE DA L' KOMARAC ĆOPA

A starac mi reče POLAKO NE ŽURI
NE DIŽI GALAMU
NEKA VEST PROCURI

KAD TEMA POTEGE
NE ZATVARAJ ČESMU
O ČEMU BI INAČE NAPISAO PESMU

ŽABLJA BASNA

Videla je žaba da se konji kuju
I da tako u životu brže napreduju

Rodila se u njoj želja od pameti jača
Krenula je da potraži dobrog potkivača

Pronašla je na kraj sela majstora bez greške
Prikova joj na batake potkovice teške

HVALA reče slaba žaba i prevrnu oči
Pa namesti trepavice i htede da skoči

Al stopala ne pomače kao da su tuđa
Već u besu reče sebi OD KONJA SAM LUDA

Tu se nađe jedna roda i reče joj HVALA
ŠTO SI MOM STOMAKU GLADNOM
RAZONODU DALA

LJUBAV U KALENDARU

U sedmici nastala je zbrka
Čim je april krenuo s početkom
Preko živog i zdravog četvrtka
Jedna sreda šuruje sa petkom

PRIDI BLIŽE LJUBAV ME OBARA
U KAMEN ĆU MLADA DA SE STVRDNEM

JA BIH PR1ŠO petak odgovara
AL MI NE DA SUBOTA DA MRDNEM

SPORAZUM

Poručio mačor mišu
Da se od sad simpatišu
KUNEM SE U LEVI BRK
VRLO MI JE DRAG TVOJ LIK

Odgovara miš mačoru
SLIKAĆU SE U KOLORU
POSILAĆU TI JEDNU SLIKU
PA UŽIVAJ U MOM LIKU

USPAVANKA ZA BUBAMARE

Iznenada
Jedna bubamara
Izvadila kofer iz plakara

Odmah zatim
Vredna bubamara
Počela je kofer da otvara

Izvadila
Tako bubamara
Iz jednoga dva kofera stara

Iznenada
Čudna bubamara
Počela je i njih da otvara

Izvadila
Tako bubamara
Iz dva stara još nekol'ka para

Iznenada
U jednom koferu
Primetila da se nešto miče

Miče miče
Miče miče miče
Miče miče miče miče miče

Na spavanje
Rekla bubamara
Kad se miče tu je i kraj priče

OD SLUČAJA DO SLUČAJA

SLUČAJ SA PROSTIM MIŠOM

Pošto mu je bilo tesno
U podrumskom mračnom stanu
Jedan miš je dosta besno
Krenuo ka okeanu

Malo kopnom malo vodom
Što po noći što po danu
Železnicom peške brodom
Hitao je okeanu

Jednog jutra pre svitanja
Pozdravljen sa mnogih strana
Primao je čestitanja
Na obali okeana

Nestrpljiv se odmah skliznu
U talase (radost puka)
Al' čim vodu gucnu liznu
Na obalu izcijuka

Bežao je i bežao
Što dalje od okeana
Prešao se nije znao

Da je morska voda slana

Sad se čuje sa tavana
HVALA LEPO NIKAD VIŠE
OKEANSKA VODA SLANA
NIJE ZA NAS PROSTE MIŠE

SLUČAJ SA MIŠJIM KRALJEM

Večeri jedne mišji kralj
Ode u šupu i uze malj
Lupi sebe po glavi i pade
Od teškog malja i dosade

Pun mesec tada kroz granje virnu
To mišjeg kralja u srce dirnu
Manu dosadu i manu tužbu
Pa viknu svoju nabavnu službu

GLEDAJTE GORE BOKCA VAM BEDNOG
KOLIKO SIRA IZVANREDNOG
DOBAVTE SMESTA ZA SVOGA KRALJA
TAJ KOTUR NEBESKOG KAČKAVALJA

Glavni ekonom oči izočio
Nogama snogio to jest skočio
Žamor je namah dvorom zavrcao
KRALJ NAM JE SASVIM POŠANDRCAO

Ekonom sede i lupnu glavu
I KAD JE ŠANDRC KRALJ JE U PRAVU
KRALJ NE BI BIO DOBAR SUVEREN
DA NIJE U SVE SASVIM UVEREN

Pred zoru skoknu do magacina
Napi se dobrog crmničkog vina
Zatim pred kralja odmaršira
Sa pola kotura švajcarskog sira

VAŠE KRALJEVSKO VELIČANSTVO
NABAVNE SLUŽBE VERNO VAM ČLANSTVO
ZA SAD JE DONELO DO VAŠEG STOLA
OD CELOG NEBESKOG SIRA - POLA

Kralj reče HVALA pa onda sede
I poče da jede i da jede
Jeo je noćima jeo je danima
Nije hteo da ga išta drugo zanima

Kad presta - baci oko ka svodu
Kad pola meseca na nebu stoji
Pomisli KAKO LI USPEŠE DA ODU
I SKINU MESEC LJUDI MOJI

SLUČAJ SA LEVOM ZOKNOM

Jutros kada je zora zakucala na okna
I dan rasprostro svoje belo platno
Jedna čarapa po imenu Leva Zokna
Doživela je nešto neverovatno

Baš u trenutku kada je otvorila oči
U svojoj udobnoj cipeli ispod kreveta
Neko veoma uplašen cijuknu i skoči
Iz jedne rupe na vrhu gde stoji peta

Neko tajanstven i brz neko siv
Kao puding od magle kao kiša na oknu
Neko veoma drzak i veoma zbog toga kriv
Što je bezdušno progrizao usnulu Zoknu

A kada se probudila devojka po imenu Vesna
I videla da je osvanuo četvrtak po kalendaru
Rekla je majci da joj je Zokna bolesna
I mora da je vodi Levom lekaru

A čika doktor je rekao da je to obična kijavica
Od promaje koja kroz šupljinu šeta

Zatim je uzeo iglu i konac umesto šprica
I dao Zokni injekciju tamo gde viri peta

SLUČAJ SA MOJIM UJAKOM

Pričao sam sa drvetom
Drvo se zvalo Dud
Naišao moj ujak
I rekao da sam lud

Dud je čuo te reči
Zašumorio jednom stranom
Mahnuo prema ujaku
I tresnuo ga granom

Družio sam se s mravom
Bio je mali i prašnjav
Video nas moj ujak
I rekao da sam šašav

Mrav je čuo te reči
I rekao GRDNO SE VARATE
Pa uzeo ujku da taba
Pošto je znao karate

Sad jeziv strah i panika
Po mojoj rodbini kruži
A ujak se više ne meša
S kim se i zašto družim

SLUČAJ SA MOJIM TEČOM

*Deca vide sve u ničemu
odrasli ništa u svemu*

Leopardi

Moj teča je po zanimanju sl
To uvek trpa uz svoje ime
A sve što ima u ćelavoj gl
Stalo bi u buvino vime

I nije ga sramota da traži
Da i ja budem sl od zanata
Navodno u sl su mnoge draži
Pre svega veća plata

Ja spadam u drsku dečinu
Prečuh što teča mi reče
Niz tečinu kolotečinu
Moj život neće da teče

Teča mi je drmnuo tetku
Ispred nosa u mom neznanju
Pa zato nek ne pravi spletku
Nek te fazone čuva za nju

Jednom poželeh da mi moj teča
Objasni nešto o kvazarima
Ali moj teča biljka iz kreča
Nemade pojma o tim stvarima

Moj siroti teča sl i slično
Zanima se samo za klopu i te-ve
Pa sam oduševljen prilično
Što nije muž moje keve

SLUČAJ SA MOJIM STRICOM

Ovo možda i nije za neku priču
Ispašće da ogovaram familiju
Mnogi ljudi imaju strica (čiču)
Al' niko nema ovakvog kao ja (Iliju)

Moj stric je kovač i često je zato garav

Ima sto pedeset kilograma (ili će skoro)
Al' dobru dušu ima i strašno dobru narav
I voli da priča priče (i to veoma sporo)

Ilija priča priča i kad je stvar najzanimljivija
Stane. A strina Vera će ko strina prava
ŠTA TO RADIŠ TI SPAVAŠ CRNI ILIJA
I stvarno Ilija spava

SLUČAJ SA LEPIM OČIMA

U lepom gradu Sisku
Ja imam rodbinu blisku
Jednoga strica
I jednu strinu
I jednog brata od strica

Mene poznaje čitav Sisak
Lepa pojava lep utisak
Kad moja noga tamo kroči
Ja sve dobijem za lepe oči

U krasnom gradu Livnu
Ja imam rodbinu divnu
Jednoga ujku
I jednu ujnu
I jednu sestru od ujke

Naravno znaju svi u Livnu
Ovu figuru impresivnu
Med i mleko za mene toči
Ja sve dobijam za lepe oči

SLUČAJ SA DLAKAMA IZ PUNĐE

Ja imam ujka a ujak ima ujnu
A ujna ima punđu i ima kujnu

Ujna u kujni pripravlja razne klope
Koje se često u mojim ustima tope

Ja žderem sve što u njene klope uđe
Osim kad uđe dlaka iz njene punđe

Moj ujak Todor čudnu pasiju ima
Skuplja ujnine dlake nađene u jelima

Moj ujak voli svoju ženicu Mirku
Pa zato ima i dlaka priličnu zbirku

Bojim se neće dugo dlake da čuva
Jednog će dana on ujni da ih skuva

HOĆU PONOVO DA SE RODIM

Hoću ponovo da se rodim
Zgodniji za nijansu
Lepši ću život da vodim
Dajte mi još jednu šansu

Hoću da budem mlađi
I puno tanji u struku
Po mogućstvu i slađi
I bolji u neku ruku

Počecu sve iznova
Sa ovim svojim znanjem
Postaću slavan čova
Steći ću i priznanje

Hoću ponovo da se rodim

Mudriji za nijansu
Lepši ću život da vodim
Dajte mi još jednu šansu

NEMAM VIŠE VREMENA

Imao sam mnogo vremena
Bilo je slobodno pa došlo
Dok sam mislio šta da radim
Vreme je prošlo

Sad lutam svuda po gradu
Tresem se od pete do temena
Kako da uživam u nekom radu
Kad nemam vremena

NE ZNAM ŠTA JE TIM ŽENAMA

Ima jedna Violeta
Na odmoru sa mnom šeta
Ima jedna zgodna Sanja
Kaže da me noću sanja

Ima jedna čudna Vera
Na času u mene zvera
Jedna Zora ide dalje
Poljupce mi krišom šalje

Ne znam šta je tim ženama
Saleću me u smenama
A ja šizim jedna Mira
Uopšte me ne tretira

Ima jedna lepa Ana
U mene je zatreskana

Ima jedna fina Cveta
Sa mnom bi do na kraj sveta

Ima jedna Dragomira
Ako bira mene bira
Ima jedna Ruža plava
Moje društvo obožava

Ne znam šta je tim ženama
Saleću me u smenama
A ja šizim ona Mira
Sa Vladanom koketira

BILA JEDNOM

Bila jednom jedna Branka
Vrlo tanka

Imala je na vrh glave
Vrlo plave

Jedan šešir šerpi srodan
Vrlo zgodan

Svrćala u naše mesto
Vrlo često

Volela me kaže snažno
Vrlo važno

ZAŠTO SAM UOPŠTE UČIO KLIZANJE

I KAKO SAM SE PROVEO

Ona reče DASO LIČIŠ MI NA DEDU

ZNAŠ DA BIH TE RADO VIDELA NA LEDU

Ta primedba tače moje nerve tanke
Odjurih u radnju i kupih klizaljke

U početku beše
Mukotrpnog rada
Moralo je fakat
Mnogo da se pada
I oni su slavni
Koje raja bodri
U početku prošli
Kroz period modri

Ona reče LIČIŠ NA SLONA U KVARU
NIKAD NEĆU S TOBOM KLIZATI U PARU

Pa od tada da l' ću klizati il' pasti
Više nije šala već pitanje časti

Zamalo me nije
Ostavila nada
Kad shvatih da mora
Mnogo da se pada
Al' i slavni kojim
Moramo se divit
U početku behu
Plavi kao čivit

Ona reče LAFE GLEDALA SAM MNOGE
TI JEDINI IMAŠ OBE LEVE NOGE
AL' SUDBINA HTEDE TE SE LJUBAV ZAČE
JER TI ZNAŠ GDE PRAVE NAJBOLJE KOLAČE

I meni se tako
Osmehnula sreća
Klizanje mi prvo
A cura mi treća
Ona je o meni
Sve unapred znala
Padao sam ali
I ona je pala

NEMAM POJMA

Moja mama i tata žele biti sami
Zatvaraju vrata kriju se u tami
Od mene se nešto krije od mene se beži
Mama kaže JOŠ SI MALA a tata ZAVEŽI

Šta se to odigrava
Među njima dvojma
Ja to nemam pojma
Zbilja nemam pojma

Moj dečko mi kaže NEĆEMO U KINO
IDĚMO KOD MENE DA NAM BUDE FINO

O tome se ne uči ni u jednoj školi
Ja ga pitam šta mu je kaže da me voli

Šta se to odigrava
Među nama dvojma
Ja to nemam pojma
Zbilja nemam pojma

AKO NEKO PITA

Ako neko pita
Što držim dijete
Volim jednu klinku
Najviše na svetu

U poslednje vreme
Probleme mi stvara
Zakazuje randes
Kod poslastičara

Njen umilni glasić
U glavi mi kljuca
Voli da me zove
Slatki debeljuca

Ne znam šta da radim
Da li da se predam
Dok se ona sladi
Ja sa strane gledam

Nek mi kaže neko
Ko razume žene
Da li ona voli
Kolače il' mene

IDILA

U jednoj maloj seoskoj školi
Jedan Radmilo Radmilu voli
Bere joj cveće nosi bombone
Pravi joj brodove i avione

A Radmila moma mila
U drugog se zaljubila

U ovoj istoj seoskoj školi
Jednog Nedeljka Radmila voli
Krišom gleda kad Neđo zbori
Strepi i dršće obraz joj gori

A Nedeljko dasa pravi
Nema pojma o ljubavi

ŠTA JE ANI

Danima i noćima bez sna
Seva i sleva i zdesna
Kuća joj i škola tesna
Ana je besna

ŠTA JE BRANKU

U licu crven i žut
U hodu drven i krut
U duši cepti ko prut
Branko je ljut

ŠTA SE DOGODILO

Branko je flašu koka-kole
Popio s Vesnom ispred škole
Ana je dozvolila da je kući
Otprati jedan lepı Đole

ŠTA TO ZNAČI

Ana i Branko se znači vole

PROBLEMI

Matori mi kažu
Da još nije vreme
Suviše sam mali
Da imam probleme

A ja samo želim
Da mi se objasni
Gde je taj pubertet
I zašto li kasni

Gde je prva ljubav
Koju tako hvale
Zašto ne obuzme
Malo i nas male

Čude se kad vičem
Glasom malo snenim
NAĐITE MI CURU
HOĆU DA SE ŽENIM

BRAĆU NE DONOSE RODE

Jednog dana rešio moj tata
Za rođendan da mi kupi brata

Pitao je u dućanu
Gde prodaju suhu hranu
I kupus iz Srema
Rekli su mu NEMA

Tražio je u Banatu
I u jednom internatu
Obišao Crnu Goru
Ronio po plavom moru
Posetio one vode
Što somove proizvode
Gde se šaran sprema
Al' rekli su mu NEMA

Onda jednog lepog dana
Dođe mama nasmejana
Pravo iz porodilišta
Kao da to nije ništa
I reče sa vrata
DONOSIM TI BRATA

A tata

A tata zborit ode
DOSTA JE BILO BAJKE
BRAĆU NE DONOSE RODE
VEĆ IH RAĐAJU MAJKE

OGLAS

Ja želim ovim putem
Svima na znanje da dam
Mene nije rodio niko
Ja sam se rodio sam

Tatu je rodila baba
Babu je donela roda
Tetka je pala s Marsa
Po živcima mi hoda

Ja sam tetkino čedo
Babina slatka dika
I dedin junak pravi
Pljunuta tatina slika

Kad me se deda dokopa
Pa počne da me cupka
Mene uhvati očaj
Od ušiju do pupka

Kad me dočepa teča
Pa krene da me gnječi
Ne pomažu ni zubi
Ni bezobrazne reči

Lep sam na svoga ujku
A pametan na strinu
Ko li me takvog rodi
Svi samo o tome brinu

Pa želim ovim putem
Svima na znanje da dam
Mene nije rodio niko
Ja sam se rodio sam

IMA JEDNA STVARCA

Ima jedna stvarca koju moram reći
Što je čovek manji problemi mu veći

Čovek jede spanać i mrkvu i zelje
Samo da probleme nadržaste i smelje

Međutim problemi nikako da stanu
Rastu ko da jedu neku bolju hranu

Nemam drugi izlaz objavljujem svima
Biću i ja problem svojim problemima

Sve će u životu nabolje da krene
Imaću probleme al' i oni mene

VESTI IZ NESVESTI

NIJE DA SE HVALIM

ŽELJE

Kao vodenica kad žito melje
Tako se u deci rađaju želje

Nekada grube nekada nežne
I lake kao pahulje snežne

Nekada slabe nekada snažne
Al' uvek bitne i uvek važne

Nekad stidljive a nekad smele
Al' sve se najviše u svetu žele

Sve dečje želje koje se rode
U najlepše nas predele vode

JA KADA UDAHNEM

Ja kada udahnem
Jako do daske
Uzmem sve vazduhe
Ovozemaljske

Dolaze ptičiji
Delegati
I mole da im se
Vazduh vrati

Kad napnem grudi
Leve i desne
Elise šlajfaju
Piloti besne

Tako se stvaraju
Oni cikloni
Kojih se svako
Pametan kloni

Jaki se ove
Istine drže
Dišu duboko
I rastu brže

JA ĆU SA PTICAMA SKLOPITI SAVEZ

Ja ću sa pticama sklopiti savez
Jer mrzim svaki gvozdeni kavez
I mrzim strele zamke i puške
I sve te sportove nazovi muške

Ako su lovci nekakve sile
Nek fazanovo ne love pile
Neka izvole dublje u šumu
Imajući vuka na umu

Sa zečevima je malo teže
Oni su brzi vole da beže
A ptice pijane od svežeg zraka
Lete pravo na cev pušaka

Ako su lovci nekakve fore
Neka krenu na Crno more
Neka izvoli ko je dasa
Tamo gde ima morskih pasa

GRAĐA ZA JEDNU PRIREDBU O JESENI

Gde li su do sada bili
Ti mantili

Niko nikud da se makne
Bez vindjakne

Otvorili na sve strane
Kišobrane

Nigde mesta nigde mira
Od šešira

Sad odjednom nešto znače

I kaljače

Zamirisa pečen kesten
Stigla jesen

PADAJ KIŠO

Padaj kišo blago meni
Da livada ozeleni
Reče jedna
Zdrava krava

Padaj kišo blago meni
da se cveće zašareni
Reče jedna
Smela pčela

Padaj kišo blago meni
Da se moja bara peni
Reče jedna
Slaba žaba

Padaj kišo blago meni
Da porastem do jeseni
Da me tata mladog ženi
Reče jedan
Silan Milan

ŠTA JE SLIČNO SPOLJA

Šta je slično spolja
To nije iznutra
JUČE smo za DANAS
Govorili SUTRA

Ne gledaj u četku
Ne veruj u jaje
Već šta četka četka
I šta jaje daje

Ovoga mi časa
Pred očima puče
SUTRA ćemo DANAS
Nazivati JUČE

Što je slično spolja
To iznutra nije
U sličnosti svakoj
Razlika se krije

ŠTA JE RECIMO DOSADA

Recimo morem plovi
Jedna velika lađa
A mi smo na toj lađi
Recimo posada
Danima po okeanima
Ništa se ne događa
I to je
Recimo
Dosada

Gusari se recimo sakrili
U jednoj tveđavi
A mi smo oko tvrđave
Recimo opsada
I mi smo danima dobri
A gusari danima rđavi
I to je
Recimo
Dosada

LAVE MAJKA MU STARA

Lave majka mu stara
Proglasi mene za cara
Pa onda iz nekog hlada
Gledaj kako se vlada

Izdaću naredbe stroge
Da prasci peru noge
Zebre da peru zube
I da se tigrovi ljube

Narediću lukavoj liji
Da više ne lovi patke
Nisu ni patke krive
Što su glupe i slatke

Lave majka mu stara
Proglasi mene za cara
Pa onda iz nekog hlada
Gledaj kako se vlada

U PRAŠUMI U TOJ ZBRICI

U prašumi u toj zbrici
Nestali su lavu brci
Dok je malo dremao
Dok se za lov spremao
Pre no što je đipio
Neko mu ih zdipio

U prašumi u rusvaju
Kljun slomili papagaju
A taj kljun mu mnogo znači
Za grane se njime kači
Sad ne može ni da kljuje
Ni da viče ni da psuje

U prašumi u haosu
Slon je dobio po nosu
Nije znao da l' je pao
Il' ga je trn ogrebao
Sada besni skače urla
Jer ga boli cela surla

U prašumi u tom lomu
Rep nestao jednom somu
Sad som sumnja na žirafu
Zajedno su pili kafu
A žirafa čednost glumi
Šta ćeš some u prašumi

ONDA KAD SAM BIO LOVAC

Onda kad sam bio lovac
Lovio sam jednog zvera Nisam znao šta zver smera
A bio sam i bez kera
Ja

Zver je htela da me jede
Za doručak ili slično
Ja je onda zgrabim lično
I tresnem je poprilično
Ja

Zverka poče da se plaši
I da viče: – Mi smo naši
Pa uhvati da mi plače
Kao kiša i još jače
Ja

Ja joj rekoh: – More zverko
Odavno sam tebe merko
Al' puštam te s mesta lica
Kad si takva kukavica
Ja

AH PRVI LOV ZABORAVA NEMA

Lovio sam smelo po džunglama
Sitne zveri od krupne koristi
Sve je bilo prosto kao slama
Mene niko nije smeo gristi

Kad najednom moja lična garda
U sred džungle spazi leoparda

Mislio sam da leopard drema
On krenuo za lov da se sprema
Pa me zgrabi šapama obema
Pa kad poče lele da me lema

Ah prvi lov zaborava nema
Ah prvi lov zaborava nema

PRVA LJUBAV ZABORAVA NEMA

Još sam bila u osnovnoj školi
Kada spazih dva zelena oka
On mi reče da me srednje voli
A ja njemu da je strašna stoka

To su bile naše reči lažne
Izrečene zbog ljubavi snažne

Otiš'o je čak u drugo mesto
A ja sam mu napisala pismo
Pisao je i on meni često
Ali više videli se nismo

Pozdravljam ga sa rečima dvema

Prva ljubav zaborava nema

BABA SA DEDOM SEDI

Baba sa dedom sedi
Na kalemegdanskoj klupi
I pričaju o tome kako su
Ljubavni sastanci glupi

– A tek ovo što radi
Ova današnja mladež
Pa to je zaista skandal
I to je deveti padež

Decu treba odevati
I povremeno hraniti
Ali te ljubavne sastanke
Svakako treba zabraniti

Baba sa dedom sedi
Na kalemegdanskoj klupi
A proleće kucka u lipi
I jedn pupoljak pupi

VUČE VUČE BUBO LENJA

Neko pliva u Savi
Neko radi u Rumi
Neko šeta u travi
A vuk živi u šumi

U školi ga ne vide
Nema ni maturu

U muzeje ne ide
Prezire kulturu

Vuče vuče bubo lenja
Šta će reći pokolenja
Vodio si život buran
Pa ostao nekulturan

Usta su mu snažna
Duša mu je drumska
Obećanja lažna
A ćud mi je šumska

Uvek oštro reži
Uvek budan leži
Čak i kada beži
Ka zverstvima teži

Vuče vuče bubo lenja
Šta će reći pokolenja
Vodio si život buran
Pa ostao nekulturan

I JA IMAM DUŠU

– I ja ima dušu –
Reče konj čoveku
Koji ga je bičem
Terao u reku

– Ma šta mi napriča –
Reče čovek konju
– Utoliko gore
Po tebe i po nju

U JEDNOM POLJU

U jednom polju jedan je cvet
Rekao: – Prezirem ceo svet
Za druge ni pet para ne dam
Živeću sasvim sam

Tada je naišla jedna pčela
I sa svih drugih cvetova jela
Na sebičnoga nije ni sela
Jer nije htela

Zatim je vetar krenuo da duva
I cvet je počeo cveta da čuva
Sebičnoga niko nije hteo
Pa ga je vatar i odneo

U jednom polju jedan je cvet
Rekao: – Prezirem ceo svet
Za druge ni pet para ne dam
Umro je sasvim sam

MORAŠ DA PAZIŠ

Moraš da paziš šta zboriš
Ne smeš glasno da rečeš
Jer možeš da se sagoriš
To jest opečeš

Moraš da paziš šta kažeš
Mikom ne smeš da smetaš
Jer ispašće da lažeš
To jest lupetaš

Moraš da paziš i gledaš
Kuda i kako gruvaš
Moraš što imaš da ne daš
To jest da čuvaš

Moraš da paziš šta radiš
I kuda se sve vereš
Jer ćeš bostan da sadiš
To jest da bereš

JEDNA MAMINA DAMA

Jedna mamina dama
Danas je ostala sama

Među čašama i teglama
Među loncima i šerpama
Među vanglama i peglama
I među šargarepama

Jedna mamina dama
Danas je ostala sama

Među plotnama i česmama
Među rernama i torbama
Među narodnim pesmama
I među ljutim čorbama

Jedna mamina dama
Danas je ostala sama

Odjednom joj dosadilo
Odjednom joj se priradilo
Pa je glancala i četkala
I veselije gletkala

Pa nije bila sama
A ostala je dama

POSLEDNJA VEST O IVICI I MARICI

Jednoga dana Marica
Zažele da bude carica

Kod njenog brata Ivica
Javi se osećaj krivice

Dade i zadnju paricu
Da zadovolji Maricu
Ali cara i carskih dvorova
Baš nigde ni od korova

– Mani se toga Marice
Nije to za šiparice

Al' Marica uporno dodaje:
– Želim u carske odaje

Hoću i postaću carica
Makar kad budem starica

Al' cara i carskih dvorova
Baš nigde ni od korova

Marice devojko tršava
Ovde se priča završava

Neka ti sreća daruje
Nekog da srcem ti caruje

Znaju i vrapci u dubravi
Najlepše je carstvo ljubavi

KEREFEKE

Ja znam neke vrlo čudne kerefeke
Jedne su oštre kao iglice smreke

Druge su crne kao ugalj iz Kreke
A treće su veoma retke

Ne znam imaju li kerefeke pretke
Babe kerefeke i dede kerefeke
Imaju li strine ujne i tetke
Ili predstavljaju izuzetke

Kad se razboli kerefeka ima li joj leka
Postoji li doktor Kerefekan
Ili kerefeka mora u samoći da čeka
Da bi je lečio bilo koji zvekan

Vole li kerefeke da piju mleka
Ili piju samo vodu iz reke
Postoji li jedna vrhovna kerefeka
Kuju slušaju ostale kerefeke

Ja znam neke vrlo čudne kerefeke
Koje ne predstavljaju nikakvu pretnju
One su dobre korisne i nežno meke
Naročito kad ih deca izvode
U šetnju

TUŽICA STAROG MORSKOG VUKA

More je plavo kao ćilim
Šta li je s mojim mornarima milim
Po tuđem svetu evo dvesta dana
Plove bez svoga kapetana

Nebo je zeleno kao tepih
Nema više onih plovidbi lepih
Nema onih borbi prsi u prsi
Ni ja više ne služim svojoj svrsi

Ah nema onih crnih bura
Morskih jutarnjih fiskultura
Vidik je beo kao jedro

U duši tužno i nigde vedro

Jdnoga dana neka će ruka
Uzeti starog morskog vuka
I povešće ga u naku školu
Da priča deci o svom bolu

LAKO JE PRUTU

Lako je prutu da se sokoli
Kad bije decu njega ne boli

Nije mi krivo kad neki trut
Za svoje zasluge dobije prut

Nije mi krivo kad pekmez kevin
Dobije prutom makar i nevin

Nije mi krivo ni kad na mene
Armija pruća drenovog krene

Ali ne mogu da prebolim
Tata me bije – a ja ga volim

SILA NIKOM NIJE MILA

Sila nikom nije mila
I nad silom ima sila

I nad zverkom ima zverka
Koja čeka koja merka

I nad prutom ima prut
I nad ljutim ima ljut

Sila nikad nije draga
I nad snagom ima snaga

I nad školom ima đak
I nad jakim ima jak

Žuto žito zlatan snop
I nad popom ima pop

IGRAJTE SE ZNAČKAMA

Igrajte se značkama
Ordenjem na grudima
Priredbama tačkama
A ne živim ljudima

Igrajte se pravcima
Krađama i krivcima
Vrapcima i mravcima
A ne našim živcima

Igrajte se munjama
I vuklanskim lavama
Čvorcima i žunjama
A ne našim glavama

Igrajte se značkama
Ordenjem na grudima
Igračkama pljačkama
A ne živim ljudima

SONGOVI

(song – engleski: pesma, pevanje)

SONG O DRUGARSTVU

Svako carsko veličanstvo
Primamo u svoje članstvo
Jer od krune i prestola
Lepše je drugarstvo

Nije važno carsko ime
Osim da se hvališ njime
Sad je važno carsko znanje
I domaće vaspitanje

Svako carsko visočanstvo
Primamo u svoje članstvo
Za dvorove i za plemstvo
Nudimo mu prijateljstvo

SONG NE VOLIM TAJNE

Bez tajni rastu bagrem i šljiva
Ćarlija vetar rađa njiva

Bez tajni reka koritom teče
Treperi zvezda pada veče

Bez tajni ptica u žbunu peva
Spušta se oblak munja seva

Bez tajni mesec ko dunja žuta
Iz noći u noć nebom luta

Zato me muči zato mi smeta

Najmanja tajna ovoga sveta

Čovek je vlasnik pameti vajne
A samo sedi i smišlja tajne

SONG AL BI BILO FINO

Al bi bilo fino da je more slatko
Da je škola laka i da traje kratko
Pa da svi u horu
Bućkamo po moru

Al bi bilo fino da je mačka manja
Da miš nema straha da će da ga ganja
Da je malo manja
I boljeg vaspitanja

Al bi bilo fino da je kiša suva
Da je vetar topao i da manje duva
Jer je brate dosadno
Da se čovek kuva

Al bi bilo fino da sva dečja bića
Bez kelja i zelja dođu do mišića
Pa da budu snažni
I da se prave važni

Al bi bilo fino
Baš bi bilo fino

SONG O MENI U DRUGIMA

Ja kažem jedno a oni drugo
Ja kažem kratko a oni dugo
Ja sam jedan drugi su mnogi

Svi dugoruki i dugonogi

Ja gledam jedno a oni drugo
JA gledam kratko a oni dugo
Kad duže gledaš grđe se vidi
Njima se ne sviđi meni sviđi

Ja ćutim jedno a oni drugo
JA ćutim kratko a oni dugo
Ja ne izdržim nego im lanem
Ko požar bukнем ko munja planem

Ja trpim jedno a oni drugo
Oni na kratko a ja na dugo
Ja sam jedan drugi su мноzi
Zato nikako nismo u slozi

SONG O VIKANJU

Lovac vikne na sav glas
Dođe pas

Džokej vikne na sav glas
Konj u kas

Kad ja viknem na sav glas
Šamar tras

SONG SAM KADA SEDIŠ

Sam kada sediš
U školskoj klupi
Neka se tuga u tebi skupi
Kome da kažeš
Šta te to muči

Kad jedan žuri a drugi uči

Istina je ovo stara
Dosadno je bez drugaraž
Druženjem se sreća stvara
Ne može se
Bez drugara

Sam kada stojiš
Noću na straži
Pogled ti luta i druga traži
A drug ti zvezda
Što nebo kiti
U jatu zvezda sama to i ti

Istina je ovo stara
Dosadno je bez drugara
Druženjem se sreća stvara
Ne može se
Bez drugara

SONG O NERVOZONOM ČOVEKU

Jednom nervoznom čoveku
Sve u životu je smetalo
I ništa mu se nije radilo
I samo mu se šetalo

Bio je dan ponedeljak
Pa četvrtak uoči petka
Tako dođe nedelja
A čovek šetka li šetka

Video je najlepša mesta
Čuo je najlepše priče
I nervoze ubrzo nesta
Jer šetnja živce leči

SONG O DVANAESTOGODIŠNJACIMA

Jednog dana kad čoveku smrkne
Bašu mu dođe da od kuće trkne
Baš mu dođe da s najboljim drugom
Zbriše nekim putem ili prugom

Roditelji vredi li vam reći
Deca će vam kad li tad uteći
Ka kroz život ko kroz šuplju vreću
Traže sebi razloge za sreću

Jednog dana kad padnu roletne
Čovek želi ceo svet da sretne
Da otkrije ko mu sreću kvari
I uopšte kako stoje stvari

SONG O SLOBODI

Ptica šeta nebom
Riba šeta vodom
Buba šeta travom
A čovek slobodom

Sloboda je nebo
Sloboda je voda
Sloboda je travanj
Čovek je sloboda

O PISCU

Ljubivoje Ršumović rođen je u Ljubišu, na Zlatiboru, 1939. godine u kući zemljoradnika Milese i Mihaila Ršumovića.

Školovao se u Čajetini, Užicu i Beogradu. Diplomirao na Filozofskom fakultetu, na grupi komparativne književnosti.

Piše pjesme, priče, drame, televizijske igre i scenarije. Prve pjesme objavio je je 1957. godine u užičkim *Vestima* i beogradskim *Književnim novinama*...

Objavio je više radio-igara za djecu: *Piter Veličanstveni*, *Obračun kod OK Obdaništa*, *Svi putevi vode u Rim*, *Do pakla putera i natrag*, *Trinaeste godine* i druge. Dugo je radio na televiziji. Poznate su mu serije emisija *Hiljadu zašto* (52 epizode), *Hajde da rastemo* (84 epizode) koje je radio sa Milanom Brujićem, a samostalno je radio seriju *Pričanka* (24 epizode), zatim pet televizijskih igara: *Isteran iz vrbe*, *Koncert za suze i gitarau*, *Ponašanje Ivana Lučića*, *Ubistvo na diplomatskom kupatilu* i *Kamenolom*. U pozorištima su prikazana tri njegova djela: *Nevidljiva ptica*, *Šuma koja hoda* i *Baba Roga*.

Objavio je više knjiga: *Tandara mandara* (1966), *Pričanka* (1967), *Ma šta mi reče* (1970), *Još nam samo ale fale* (1973), *Domovina se brani lepotom* (1973), *Koš* (1974. zajedno sa Lj. Simonovićem i D. Petričićem) i *Nevidljiva ptica* (1975). Knjiga pjesama *Ma šta mi reče* objavljivana je u desetak izdanja u tiražu po 50.000 primjeraka. I druge njegove knjige doživjele su dva i više izdanja. Knjiga *Još nam samo ale fale* nagrađena je nrončanom medaljom na sajmovima knjiga u Lajpcigu i Moskvi. Pored toga dobio je nekoliko vrijednih nagrada za stvaralaštvo za djecu. Živi i radi u Beogradu.

